

Het Souper

Rudy Geldhof

Personages Agnes Vermeulen, rond de veertig.
Bernard Pieters, een eind in de dertig.

Plaats van handeling

Het appartement van Agnes Vermeulen.

Een kleine hal, die leidt naar de woonkamer (geen deur).

In de woonkamer:deuren naar de keuken, badkamer en slaapkamer.

De woonkamer is smaakvol ingericht, hij omvat een eethoek en een zithoek.

Keuken.

Badkamer.

De slaapkamer komt niet in beeld.

De trappenhal van het appartementsgebouw.

1 – Woonkamer – Trappenhal

We zien afwisselend Agnes in de woonkamer, en Bernard in de trappenhal.

Agnes verricht de handelingen die gepaard gaan met het dekken van een tafel, met het oog op een gezellig etentje met zijn tweeën. Ze is wat gehaast en een ietsje nerveus: ze is niet gewoon mannelijk bezoek te ontvangen en de gast kan er elk ogenblik aankomen. Als ze klaar is, bekijkt ze het resultaat van haar werkzaamheden en gaat zitten wachten op de punt van een stoel, startklaar om open te maken, zodra er wordt gebeld.

Ze strijkt haar rok glad en merkt dat er een grote ladder in haar kous is. Ze kijkt paniekerig op haar uurwerk, overwegend of ze nog de tijd heeft om een nieuwe panty aan te trekken. Ze besluit het te wagen. Ze neemt een nieuwe panty uit een lade en wil net uit haar panty stappen, als er wordt aangebeld. Ze raakt in paniek en trekt haar panty weer op. Er wordt opnieuw aangebeld, indringend. Agnes haast zich zoveel ze kan en gaat openmaken.

Bernard begeeft zich van de buitendeur van het appartementsgebouw, via de trappen, naar het appartement van Agnes. Hij heeft een Tirolermantel en een hoed aan. In zijn rechterhand heeft hij een tuil rode rozen en in zijn linker een propvolle ouderwetse boekentas.

Bernard komt bij de deur van het appartement van Agnes. Hij verbergt de bloemen achter zijn rug en belt aan.

2 – Hal

Agnes opent de deur.

Bernard Juffrouw Agnes.

Agnes Mijnheer Bernard. Kom binnen. Excuseer dat ik u even liet wachten.

Bernard komt binnen.

Bernard Nee, nee. Ik excuseer me. Ik ben te laat.
(Grapje) Was 't op 't werk geweest, we zouden zeggen: de trein had retard, vertraging.

Bernard wil Agnes een hand geven, maar heeft daar moeite mee: hij wil de rozen verborgen houden. Tenslotte zet Bernard zijn boekentas neer, verbergt de bloemen nu met de linkerhand, en geeft Agnes een hand.

Bernard Juffrouw Agnes.

Agnes is wat nerveus, waardoor ze vergeet Bernards jas aan te nemen.

Agnes Kom binnen.

3 – Woonkamer

Bernard en Agnes komen uit de hal.

Bernard Maar we zijn hier niet op het werk, hé. Het is die bloemenvent, die bloemenverkoper om de hoek, die me heeft opgehouden. Alstublieft.

Bernard overhandigt Agnes de tuil rozen.

Agnes Oh, rozen. Eh... dank u, mijnheer Bernard.

Agnes wil de bloemen op een kast neerleggen, omdat ze eerst de mantel en de hoed van Bernard wil aannemen. Maar Bernard is haar voor.

Bernard De bloemenverkoper heeft gezegd: onmiddellijk in water zetten.
(Fier) Het is baccardi.

Agnes Hoe zegt u?

Bernard Baccardi. Rozen hebben een naam. Baccardi, zei de man. Kwaliteit. Worden niet zwart, als ze in water staan.

Agnes lacht vriendelijk omdat Bernard de naam van de rozen verkeerd uitspreekt.

Agnes Doe ik onmiddellijk, mijnheer Bernard.

Agnes begeeft zich met de bloemen naar de keuken. Bernard ontdoet zich van zijn jas en hoed, die hij nonchalant neerlegt op een stoel.

Bernard (Hard pratend, in de richting van de keuken) Is me nogal een babbelkous zeg, die bloemenvent. Wel een kwartier hield hij me bezig. Verstaat u me?

4 – Keuken

Agnes is totaal in beslag genomen door het schikken van de bloemen in een vaas, die ze eerst met water heeft gevuld. Ze kijkt op, in de richting van de woonkamer.

Agnes (Vriendelijk) Ja, ja...

Bernard (Off) Ik zeg: Mijnheer, ik had graag wat bloemen gewild. Het is voor een dame.

Zegt hij: (Dialect) Is het voor uw eigen vrouw?

Ik zeg: Nee, mijnheer. Ik ben vrijgezel.

Zegt hij: (Dialect) Dan is 't voor de vrouw van een ander. Baccardi's dus.

Ik zeg: Nee mijnheer, het is gewoon voor een dame, een collega van het werk, geen vrouw van een ander.

Enfin, bijna moest ik die man mijn hele leven vertellen, alvorens aan wat bloemen te raken. Heb ik dan maar die rozen genomen.

5 - Woonkamer

Agnes komt uit de keuken met de vaas met bloemen. Ze loopt voorbij Bernard, die een liefdevol gebaar maakt in de richting van zijn rozen.

Bernard Rozen, dat betekent toch altijd iets...

Agnes lacht vriendelijk, maar ontvlucht Bernard toch. Agnes plaatst de bloemen op een kast. Ze bemerkt de jas en hoed van Bernard en is eigenlijk wat geschokt door deze slordigheid, maar ze weet dit gevoel te verbergen en met een vriendelijk glimlachje, gaat ze met de jas en hoed af naar de hal. Bernard beseft dat hij wat lomp moet overkomen. Hij wil dit onmiddellijk goedmaken. Met een haastige beweging opent hij zijn boekentas en haalt er een fles wijn uit.

Bernard En ik heb ook een flesje wijn mee. Bordeaux.

Bernard bekijkt het etiket.

Bernard Saint... Emilion.

Agnes komt terug uit de hal.

Agnes Maar mijnheer Bernard. Dat was toch niet nodig.

Bernard overhandigt Agnes de fles.

Bernard Maar ze moet wel warm staan. Chambreren, dat is het juiste woord. Chambreren. Daar.

Bernard wijst naar een radiator van de centrale verwarming. Agnes plaatst Bernards fles naast de radiator, waar reeds een andere fles wijn klaarstaat.

Agnes Wat u al mee hebt. Ik voel me gegeneerd.

Bernard rommelt opnieuw in zijn boekentas.

Bernard Het is nog niet gedaan. Hier. Een fles jenever.

Bernard overhandigt Agnes een fles jenever.

Bernard Is de schuld van mijn vader. Een kerel! Hij wou per se dat ik een fles jenever meenam. Van zijn eigen voorraad. Een kerel! Dat is nu toch geen drank om een vrouw cadeau te doen, zeg nu zelf.

Agnes neemt de fles met de toppen vaan de vingers aan en bekijkt ze wantrouwig.

Agnes Eh, ik drink dit soort dingen niet, maar uw vader heeft het zeker goed bedoeld. Bedank hem voor mij.

Bernard Die zal in de ijskast moeten. Jenever moet ijsgekoeld zijn.

Agnes gaat af naar de keuken, met de fles jenever. Bernard kijkt ondertussen ongegeneerd en genoeglijk rond. Agnes komt terug in de woonkamer en ziet Bernard rondkijken. Bernard bemerkt Agnes. Beiden glimlachen elkaar verlegen toe.

Agnes Maar ga toch zitten.

Agnes wijst naar de salonzetels.

Bernard Ja!

Bernard gaat zitten en steekt een sigaret op. Ook Agnes gaat zitten.

Bernard (Ineens) Ik mag toch roken?

Agnes Ja, ja. Doet u maar.

Bernard legt zijn sigaret in een asbak, die hem rap door Agnes toegeschoven wordt. Bernard zet zijn bril op, en haalt, drukdoende, een map uit zijn boekentas.

Bernard (Gewichtig, organiserend) Ik heb dus, zoals u gevraagd had, de prijzen mee van de supermarkt en van Delhaize. Ik moet zeggen: Delhaize is het interessantst voor de schuimwijn. 68 frank de fles. De literfles. Voor de toastjes is de supermarkt het goedkoopst. Servietten... wacht, waar heb ik dat weer?

Bernard doorbladert nerveus zijn papieren. Hij ziet er allesbehalve gewichtig uit nu. Hij vindt niet wat hij zoekt.

Agnes Wilt u iets drinken?

Bernard (Aangenaam verrast) Graag.

Agnes gaat naar de kast en neemt twee sherryglazen en onderleggers.

Ondertussen stopt Bernard de map in zijn boekentas. Met een ondeugende blik in de ogen, gaat hij op zoek naar iets in zijn boekentas.

Agnes keert zich naar Bernard en schrikt: Bernard heeft een feestneus opgezet.

Bernard Haha! Gaan we lachen, zeg. Ik heb me daar een show gemaakt, met een gedicht, op rijm! Het wordt een echte Hollywood show, een Broadway-galavertoning. Met een tekst! U moet geen schrik hebben. De tekst doe ik. Die ken ik al van buiten. U moet alleen mimeren. Haha, zal hij van opkijken, de Pil!

Agnes plaatst de sherryglazen op de salontafel. Bernard zet zijn feestneus af.

Agnes (Met een speels-verwijtende blik, omdat Bernard bedoeld persoon bij zijn bijnaam noemt) De Pil!

Bernard Ja, als u liever hoort: (Plechtig) Ons aller personeelchef, de geachte heer Arthur Trioen... Wat doen we eerst: de aankopen bespreken, of de show instuderen?

Agnes Eh... zou dat niet kunnen, na het eten? Ik heb namelijk een klein soupetje...
Bernard kijkt rond, bemerkt de gedekte tafel.

Bernard Oh, dat is een aangename verrassing. Een souper. Vanzelfsprekend.
Bernard staat reeds half op, terwijl hij zijn sigaret dooft.

Agnes Misschien eerst een aperitiefje...
Bernard gaat opnieuw zitten.

Bernard Oh, graag. Aperitiefje.

Agnes Wat wilt u? Veel heb ik niet...

Bernard Eh, hetzelfde als u. (Wat ondeugend) Ik wil uw smaak leren kennen.

Agnes Ik drink nooit.

Bernard Toch, toch. Probeer eens zo 'n jenevertje. Het is wel geen damesdrank...

Agnes Dat is me te sterk, hoor.

Bernard Een slokje maar. Het is geen vergif.

Agnes Ik neem een sherrytje, denk ik.

Bernard Ik ook dan. Sherrytje.

Agnes Een klein ogenblikje.
Agnes begeeft zich naar de keuken. Bernard kijkt haar genoeglijk na. Hij trekt zijn das recht, doet wat aan zijn haar. Ondertussen)

Bernard (Roepend in de richting van de keuken) Ik ken dit eigenlijk niet zo goed, sherry. Ik ben een simpele bierdrinker, zal ik maar zeggen.
Agnes komt op uit de keuken met de fles sherry. Ze schenkt in. In haar eigen glas doet ze maar een bodempje.

Bernard Maar het is ook geel, zoals bier.

Agnes (Poging tot vrolijkheid) Maar dan zonder schuim.

Bernard Zonder schuim. Goed gezegd. Haha. Zonder...

Agnes reikt Bernard zijn glas aan.

Agnes Gezondheid.

Agnes wil van haar glas nippen, en kijkt raar op als ze merkt dat Bernard haar hand tegenhoudt.

Bernard Wacht. We gaan eens klinken.

Bernard houdt zijn glas in de hoogte.

Bernard (Wat plechtig) Op een collega, op een dame, die de kunst verstaat om mensen te ontvangen, een charmante...

Agnes Nee, nee...

Bernard kijkt verwonderd op.

Agnes Niet op mij klinken. We zijn hier niet voor mij, maar voor mijnheer Arthur.

Bernard (Wat teleurgesteld) Oh, op de Pil dan, geboren Arthur Trioen, nog drie dagen personeelchef van ons dierbaar Ministerie van Gezin. Tweede verdieping, eerste gang rechts, bureel 3A.

Bernard zet de feestneus op.

Bernard Dit is mijnheer Trioen
Hij gaat nu met pensioen
Had hij allang moeten doen
Wij hebben hem niet meer... van doen.

Bernard schiet luid in de lach en neemt dan een slok sherry.

Agnes Is dat iets uit het nummertje dat wij gaan opvoeren?

Bernard Ja!

Agnes Vindt u zo 'n toespraak niet een beetje... te grof? Het is een afscheidsfeestje, het is de bedoeling hem te huldigen.

Bernard Oh, het mag grappig blijven. Licht-satirisch noemen ze dat.

Bernard drinkt zijn glas leeg. Hij bekijkt zijn lege glas.

Agnes Wilt u nog een sherry?

Bernard Bah, ja. Het smaakt niet slecht.

Agnes schenkt hem in.

Bernard Oh, u moet niet denken dat ik een drinker ben. Ik ben een zaterdagdrinker. De zaterdag ben ik van sortie. Niets speciaals. Pintje na de voetbal. En in mijn café, in mijn dorp. Ja, en tijdens de week ook soms, natuurlijk. (Niet zo onschuldig als hij zich voordoet) Gaat u wel eens uit... met iemand?

Agnes (Verwonderd om zoveel indiscretie. Zo vriendelijk mogelijk) Eh, nee.

Bernard Oh! Pardon. Zijn mijn zaken niet.

Bernard drinkt van zijn sherry.

Bernard Ja, ik hou wel van een pintje bier. De zaterdag zit ik altijd in Den Hoorn. Kent u dat niet? Op de grote baan naar Gent. Den Hoorn. Groot café. Soort dancing. Ik woon daar net om de hoek. Veel jeugd altijd in Den Hoorn. Ik dans niet, hoor. Ik zit bij de vrienden, met een pintje bier.

Agnes Ja, dansen, dat is niets meer voor ons hè, mijnheer Bernard.

Bernard (Verwonderd) En waarom niet? Ik kan dansen, hoor. Modern ook. Is niet moeilijk. Kijk. De jerk.

Bernard staat op en doet een paar dansbewegingen, met zijn glas in de hand. Hij morst een heel klein beetje sherry op het tapijt.

Bernard Oh, pardon.

Agnes verkeert in een plotse paniekstemming: een vlek op haar tapijt! Agnes holt naar de keuken. De schuldbewuste Bernard haalt een grote zakdoek te voorschijn. Hij knielt naast de vlek.

Bernard Kan ik helpen?

Agnes komt haastig uit de keuken met een spuitbus en een spons, waarmee ze de vlek vliegensvlug en met overdreven concentratie bewerkt.

Agnes (Niet onvriendelijk) Nee, nee. Het is al in orde. Het is niet erg. Als men onmiddellijk kan ingrijpen, is het niet erg.

Agnes is tevreden om haar snelle ingrijpen en gaat naar de keuken met de spons en de spuitbus. Bernard kijkt beurtelings naar de vlek en in de richting van de keuken, verbijsterd.

Agnes komt terug uit de keuken. Agnes en Bernard glimlachen elkaar onwennig toe. Ze gaan zitten; een korte, onwennige stilte.

Bernard (Ineens) Rookt u?

Bernard haalt zijn pakje St. Michel uit zijn zakken.

Agnes Ja.

Bernard (Verwonderd) Oh!

Bernard biedt haar een sigaret aan.

Agnes St. Michel. Maar mijnheer Bernard. Dat is me te zwaar.

Agnes neemt één van haar eigen Dunhills.

Bernard Rookt u ook te veel?

Agnes Twee per dag.

Bernard vergeet bijna Agnes een vuurtje te geven.

Bernard (Op een grapje uit, alsof hij haar verkeerd begrijpt) Twee pakken per dag!

Agnes Natuurlijk niet. Twee, drie sigaretten per dag.

Bernard Wist ik wel, juffrouw Agnes. U bent geen vrouw die twee pakken per dag rookt. Maar enfin, al drinkt u niet, u rookt dan toch.

Agnes Thuis, ja. Maar nooit op het werk of in het openbaar.

Bernard Gelijk hebt u. In het openbaar! Een vrouw op straat met een sigaret in haar mond! Zoals onze buurvrouw, thuis. Die is nog jong hoor, maar verslaafd! Soms kuist ze bij ons thuis. Ja, normaal onderhoudt mijn vader het huis. Maar als hij ziek is, komt Arlette. Wel, Arlette, die sigaret is geen moment uit haar mond. Op straat, in een winkel... (Grapje) Arlette, de sigaret! Haha...

Bernard drinkt zijn glas leeg en plaatst het op tafel.

Agnes (Met een fijn lachje) Daar bent u sterk in hè, bijnamen.

Agnes is zelf verwonderd dat ze Bernard durft te plagen. Ze trekt nerveus aan haar sigaret. Er valt een korte stilte.

Bernard U wil me plagen, juffrouw Agnes.

Agnes Maar nee, ik bedoel er niets mee.

Bernard Nee?

Bernard kijkt Agnes onderzoekend aan. Agnes kan een lachje niet onderdrukken.

Bernard De Eunuch! Zo noemen ze me op het werk, hè. De Eunuch. Dat weet u wel.

Agnes (Snel) Zo noem ik u nooit.

Bernard (Zich opwindend) Het is de Pil! Het is de Pil, die me die bijnaam gelapt heeft. Ik ben er zeker van. De zot! Omdat ik niet getrouwd ben en geen kinderen heb en bij mijn oude vader woon! Hij denkt zeker dat hij de enige is die tot iets in staat is, omdat hij acht kinderen heeft.

Agnes Kwam het wel van hem?

Bernard Maar ik heb de bal teruggekaatst. Ik ben hem de Pil beginnen noemen. Geef toe, ik ben toch een stuk origineler: iemand met acht kinderen de Pil noemen. Soms ben ik sterk in zo 'n zaken.

Agnes zit stilletjes te lachen.

Bernard U zit te lachen, hè.

Agnes Ja, omdat u zich zo opwindt, over een bijnaam.

Bernard (Opgewonden) Maar ik wind me niet op!

Bernard ziet in dat hij een figuur slaat. Hij bedaart.

Bernard (Lief) U hebt anders ook een bijnaam.

Agnes De Stille.

Bernard Ja, De Stille noemen ze u. Maar dit is eigenlijk een compliment voor een bediende. Het kunnen niet allemaal zo 'n viswijven zijn, zoals ik.

Bernard wil een slok sherry nemen, maar stelt vast dat zijn glas leeg is.

Agnes (Verwonderd) Wilt u nog een sherry?

Bernard (Alsof ze zwaar had aangedrongen en hij uit beleefdheid aanvaardt) Wel ja. Nog een slokje.

Bernard reikt zijn glas in de richting van Agnes, die hem inschenkt, zuinig.

Bernard Ja, niet te veel, ik wil niet dronken worden. Anders val ik straks in slaap in de trein en word ik wakker, ergens in de Walen.

Agnes (Koeltjes) Ja, dat zou onaangenaam zijn.

Agnes neemt de fles sherry en begeeft zich ermee naar de keuken. Bernard kijkt verwonderd op.

Agnes De koelkast. Ik ga ze in de koelkast zetten.

Bernard (Haar naroevend) Ja! Sherry moet fris blijven. IJsgekoeld! Ik heb toch genoeg, hoor. Want zelf moet ik ook fris blijven, fris man. Ik moet morgen voetballen.

Agnes komt terug uit de keuken.

Agnes (Als een beleefde gastvrouw, maar zonder belangstelling) U speelt voetbal?

Bernard Jaja. Ik ben de spits van de ploeg van het werk.

Agnes (Terwijl ze eigenlijk meer aandacht heeft voor iets wanordelijks, bijvoorbeeld Bernards sherryglas dat niet op het onderleggertje staat) Dat wist ik niet.

Bernard Het is toch raar hoe weinig de mensen elkaar kennen. Wij werken in hetzelfde gebouw, een paar bureaus van elkaar, en we weten bijna niets van elkaar af.

Bernard gaat naast Agnes zitten. Agnes schuift een heel klein beetje op.

Agnes Jaja, dan moet men zich wel in acht nemen, als men nog aan sport doet. We zijn geen twintig meer.

Bernard Geen twintig meer! Ik kan nog mee, hoor. Wat zeg ik, meekunnen! Veel kerels van twintig zouden nog wat van me kunnen leren. Ik...

Agnes schuift nog een beetje op.

Agnes Ja, ja...

Bernard bemerkt hoe gespannen Agnes erbij zit en zwijgt ineens. Verlegenheidspauze. Bernard neemt een slok sherry.

Bernard (Ineens) Mooi is het hier. Echt, zeer mooi.

Agnes Gewoon, een appartement.

Bernard Nee, nee. Als u eens wist hoe wij thuis wonen. Maar hier... leefbaar!

Bernard begint rond te lopen. Hij klopt op de radiator van de centrale verwarming.

Bernard Chauffage. Praktisch.

Agnes Maar duur. Het schijnt dat houtkachels zo gezellig zijn.

Bernard Kachels stinken. Hier stinkt het niet.

Bernard betast de meubels.

Bernard Meubels. Proper. Tja, in zo 'n modern appartement kan men tenminste mensen ontvangen. In zoiets zou ik kunnen wonen, zie. Dat daar is de keuken.

Bernard opent de keukendeur. Hij werpt een blik in de keuken. Agnes kan haar ogen niet geloven.

Bernard Moderne keuken. En daar de badkamer?

Bernard opent de deur van de badkamer. Hij werpt een blik in de badkamer.

Bernard Zitbad. Voetbad. Hygiënisch. Leefbaar.

Bernard begeeft zich naar de deur van de slaapkamer.

Bernard Dat is dan...

Agnes (In paniek) Dat is de slaapkamer!

Bernard Oh, pardon. Pardon. Ik bedoel er niets mee. Ik bedoel... ik praat te veel.

Bernard gaat schuldbewust zitten.

Bernard Ik ga maar weer zitten en zwijgen. U zegt zeker, die mijnheer Bernard van bureel 16, die hebben ze gedoopt met babbelwater in plaats van met wijwater. Ik laat u niet eens de kans om zelf iets te zeggen.

Agnes Ik ben geen prater. Ik ben niet gewoon te praten.

Bernard Ja, als men alleen woont. Tja.

Agnes Ja.

Bernard (Na een korte poos) Dat is het probleem van vrijgezellen, zoals wij. Daarom ga ik soms een pintje pakken. Anders zit ik daar maar thuis, bij mijn oude vader. Ga ik een pintje pakken. Bij de vrienden. Babbeltje slaan.

Agnes Ik kijk naar TV.

Bernard Ha! TV! Kleur?

Agnes Ja.

Bernard is één en al aandacht voor het televisietoestel. Hij gaat ervoor staan. Agnes volgt hem.

Bernard Distributie?

Agnes Ja.

Bernard Nieuw?

Agnes Eén jaar.

Bernard Duur bestje.

Agnes Dat viel mee.

Bernard Hoeveel posten?

Agnes Acht.

Bernard Duitsland.

Agnes Engeland. Als er mist is.

Bernard Nederland is goed.

Agnes Ja, maar de BRT geeft goede films. De woensdag.

Bernard Ha! Dat is vandaag. Wat geven ze vandaag?

Agnes Ik zou het niet weten.

Bernard Tja...

Agnes Ja...

Bernard Eens kijken? Ik wil uw kleuren wel eens zien.

Agnes kijkt op haar horloge en zet het toestel aan.

Agnes Het nieuws zal al gedaan zijn.

Agnes en Bernard gaan zitten. Ze kijken naar het scherm. Het programma "Nationale Loterij. Trekking van de hoge loten." is aan de gang. Presentatrice Regine Clauwaert somt de winnende getallen op.

Agnes Oh, de trekking van de hoge loten.

Bernard Koopt u soms loten?

Agnes Ach... en u?

Bernard Wel...

Agnes Ik geloof dat ik er toevallig eentje gekocht heb, deze keer. Een tientje.

Bernard Ik ook! Een tientje. Ik ook!

Bernard haalt een loterijbiljetje uit zijn portefeuille. Agnes gaat haar biljet halen uit een lade. Agnes en Bernard zetten hun bril op en bekijken de winnende getallen op het scherm.

Agnes Het zal wel weer niets zijn.

Bernard Ja. De laatste keer dat ik iets gewonnen heb was 25 jaar geleden, met een lotje van Domus Dei... Oh! Maar kijk eens! Kijk eens! Zesenzeventig, Tweeëndertig...

Bernard gaat vlak voor het scherm staan, zodat Agnes niets meer ziet. Bernard vergelijkt koortsachtig een getal op het scherm met dat op zijn biljet.

Bernard Ik heb prijs! Ik heb prijs!

Agnes Nee.

Bernard Nee? Kijk hier. Het klopt. Het derde getal van boven. Kijk!

Bernard wijst naar het scherm, maar de winnende getallen zijn ondertussen van het scherm verdwenen.

Agnes Oh. Het is weg. Denkt u dat het klopt?

Bernard (Erg opgewonden) Het klopt! Ik kan het niet geloven. Een miljoen! Beseft u dat, juffrouw Agnes? Ondergetekende hier wint net een miljoen. Tien keer honderdduizend Belgische ronde schijfjes, met dit stomme lotje.

Agnes Mens toch.

Bernard maakt een vreugdedans.

Bernard Daar mogen we toch even een kusje op geven, juffrouw Agnes.

Bernard kust Agnes op de wangen. Agnes houdt zich nogal stijf en maakt zich dan rap los uit de omhelzing.

Agnes Maar mens toch. U bent wel eens geluksvogel.

Bernard Een geluksvogel! Ja, omdat ik kusjes gekregen heb. Haha... U geloofde het echt, hè.

Agnes Wat bedoelt u?

Bernard Haha, ziet u dat ik goed toneel kan spelen, u geloofde het echt. Ben ik sterk in.

Agnes U hebt niets gewonnen.

Bernard (Lachend) Natuurlijk niet. Was goed gespeeld, hè. Daar verdien ik nog een kusje voor.

Bernard wil Agnes opnieuw kusjes geven. Agnes wimpelt Bernard af.

Agnes U bent iemand met kwajongensstreken, mijnheer Bernard.

Agnes gaat zitten. Bernard volgt haar, teleurgesteld dat zijn grapjes niet geapprecieerd worden. Agnes en Bernard weten niet wat gezegd, ze kijken dus maar naar de televisie. Er wordt een speelfilm uitgezonden. Er zijn nogal wat erotische beelden te zien. Agnes kijkt er gegeneerd naar, Bernard met groeiende belangstelling.

Bernard (Quasiverontwaardigd) Maar bekijk dat nu eens. Wat ze tegenwoordig allemaal durven tonen. Op een uur dat de kinderen nog op zijn. Kijk eens!

Agnes Mijnheer Bernard, misschien kunnen we maar eens aan tafel gaan.

Bernard Eh? Oh, vanzelfsprekend, juffrouw Agnes. Een mens is toch verslaafd.

Bernard staat op en wil zelf het toestel afzetten, maar hij bedenkt zich en zet alleen de klank af. Bernard gaat dan onmiddellijk aan tafel zitten, de handen grijpklaar naast vork en mes. Ondertussen heeft Agnes haar fles wijn op tafel gezet.

Bernard Waw! Als het hier allemaal zo lekker is als het er uitziet.

Agnes Hoe kan dat nu, mijnheer Bernard. Er staat nog niets op tafel.

Agnes verdwijnt in de keuken. Bernard merkt dat Agnes gelijk heeft.

Bernard (Roepend inde richting van de keuken) Ik bedoel: het tafelkleed, de mooie glazen, de servietten... Smaakvol! Verfijnd!

Bernard werpt een blik naar het televisietoestel. Agnes komt uit de keuken. Agnes merkt dat Bernard naar de televisie kijkt. Ze plaatst een mandje met brood op tafel. Agnes verdwijnt opnieuw in de keuken.

Bernard (Agnes naroevend) Ik ben zo benieuwd wat de pot schaft. Zo zeggen ze dat bij ons: wat schaft de pot!

Bernard bekijkt het brandertje van het fonduestel, hij kent dit niet goed. Dan neemt hij de fles wijn vast.

Bernard Oh, ik zie het al. Het is zeker geen vis. Vis gaat niet bij rode wijn.

Agnes komt uit de keuken en plaatst een schaal met sausjes op tafel.

Agnes Het wordt fondue.

Bernard kan niet verbergen dat hij maar vaag weet wat fondue is.

Bernard Fondue?

Agnes U lust toch fondue?

Bernard Fondue..? Jaja! Fondue past bij rode wijn.

Bernard neemt de kurketrekker in zijn handen. Agnes gaat naar de keuken.

6 – Keuken

Agnes schikt de vleeschotel. Ze is wat nerveus door het ongegeneerde gedrag van Bernard.

Bernard (Off) Zeg, juffrouw Agnes! Welke wijn nemen we? Die van u, of mijn Bordeaux?

Agnes Mij om het even...

Bernard (Off) Ik weet het, we nemen ze beide. We beginnen met de mijne. Voilà.

Agnes legt nog een laatste hand aan de schotel en draagt dan de mooi gegarneerde schotel met vlees naar de woonkamer, hopen op enige bijval bij Bernard.

7 - Woonkamer

Agnes komt uit de keuken en ziet hoe Bernard reeds wijn aan het drinken is, terwijl hij naar de televisie kijkt. Bernard bemerkt Agnes.

Bernard Een ietsje te koel.

Agnes plaatst de schotel op tafel en met een verontschuldigend glimlachje gaat ze het televisietoestel afzetten.

Bernard Ja. Beter een stukje eten nu.

Bernard bekijkt de schotel met het vlees.

Bernard (In de handen wrijvend) Ik geloof dat ik uw tafel eer ga aandoen.

Agnes (Gecharmeerd) Dat is u geraden, mijnheer Bernard.

Agnes verdwijnt in de keuken. Bernard bekijkt de stukjes rauw vlees. Hij begrijpt dit niet goed en zet een kritisch gezicht. Hij neemt een slok wijn. Agnes komt uit de keuken met de hete fonduekom.

Agnes Ik geloof dat we rond zijn.

Bernard Ha! Fondue! Ik geef toe, dit is een buitenkansje voor me. De kok bij ons thuis, dat is dus mijn vader, die zweert bij de gezonde boerenkost. Groene kool, spruiten...

Agnes tracht tevergeefs het brandertje vlam te doen vatten.

Agnes Fondue is niet ongezond, hoor.

Bernard Maar dat bedoel ik toch niet, juffrouw Agnes! Gaat het niet? Ogenblikje. Een goeie ouwerwetse lucifer.

 Bernard haalt een doosje lucifers uit zijn zakken, strijkt een lucifer aan en houdt deze een moment tegen het brandertje. Dan blaast hij zelfverzekerd de lucifer uit.

Bernard Voilà!

 Maar Bernard merkt dat het brandertje nog steeds geen vlam heeft gevat.

Bernard Tiens!

Agnes Het is niets, er zal geen alcohol meer in zijn. Ik heb dit ook in zolang niet gebruikt.

 Agnes gaat naar de keuken, terwijl Bernard het brandertje onderzoekt. Agnes komt terug in de woonkamer met een fles brandalcohol.

Bernard Daar zie! Een verse fles. Vooruit met de fondue...

 Bernard merkt dat Agnes ineens stilstaat. Ze lijkt erg teleurgesteld, terwijl ze aan de fles schudt.

Bernard Is er wat?

Agnes (Wanhopig) Ze is leeg.

Bernard Leeg? Hebt u niets anders?

Agnes (Geprikkeld) Iets anders? Hoe kan ik nu nog iets anders klaarmaken?

Bernard Ik bedoel: hebt u geen andere brandstof?

Agnes (Diep wanhopig) Nee.

Bernard Tja.

Agnes (Futloos) We kunnen het kommetje telkens op het gasvuur zetten, met de brochetten erin, en dan telkens...

Bernard Ja! Dat doen we! Natuurlijk! Niks aan de hand. We doen er een dubbele portie in, kunnen we een tijdje voort.

 Bernard steekt energiek stukjes vlees op de fonduevorken en legt die in het kommetje.

Agnes Er zal wel niets anders opzitten.

Agnes gaat met de kom naar de keuken. Bernard bedient zich reeds rijkelijk met sausjes. Agnes komt terug in de woonkamer, ze gaat zitten, triest. Ze neemt een stukje brood. Bernard, die reeds van de sausjes aan het proeven is, beseft ineens dat hij wat ongeleefd is en schuift de schaal met sausjes in de richting van Agnes. Agnes bedient zich met één sausje. Bernard schenkt wijn in het glas van Agnes. Bernard wil Agnes opvrolijken.

Bernard Gezellig is het hier toch. Gesellig, zoals ze in Holland zeggen. Dit alles. Zo 'n propere woonkamer. Rijk gedekte tafel. Vergeleken met die mess van ons. Zeg eerlijk, die kale mess waar wij 's middags eten... Met hun slappe frieten. En die stinkvis om de drie dagen.

Maar Agnes luistert nauwelijks. Ze is met haar gedachten bij haar mislukkend souper.

Agnes Ik zal dit moeten in het oog houden.

Agnes gaat naar de keuken.

Bernard (Haar naroevend) Voor mij mag het saignant, hoor.

Bernard merkt dat de schaal met de sausjes op een as kan ronddraaien. Hij laat de schaal een paar keer draaien. Hij amuseert zich als een kind. Agnes komt uit de keuken.

Agnes Nog niet.

Bernard Niet erg. Laten we ondertussen de wijn eens proberen. Gezondheid.

Bernard en Agnes drinken van hun wijn.

Bernard Weet u, ik zie u altijd zitten, in de mess. U zit altijd aan één van die kleine tafeltjes, achteraan... De Stille...

Bernard legt zijn hand op de arm van Agnes. Agnes staat rap op.

Agnes Ik moet toch dringend...

Agnes ontvlucht naar de keuken. Bernard kijkt haar beteuterd na. Hij proeft van een sausje, met lange tanden. Agnes komt uit de keuken met de schaal met de brochetten. Bernard schiet in actie. Hij staat op.

Bernard Ha! Voilà! Fondue!

Bernard schuift de stukjes vlees van de ene vork in het bord van Agnes, die van de andere in zijn eigen bord. Dan steekt hij stukjes rauw vlees op de fonduevorken.

Bernard Deze zijn voor u. En deze zijn voor mij. En nu, nieuwe er op. Ziezo!

Agnes begeeft zich met de schaal naar de keuken. Bernard snijdt zijn vlees grondig voor en begint te eten. Hij ziet dat Agnes terugkomt uit de keuken. Agnes blijft een kort moment staan, geschokt als ze is dat Bernard het waagt te beginnen zonder haar.

Bernard (Met volle mond) Mmm! Lekker!

Agnes gaat zitten.

Agnes Smaakt het?

Bernard (Met volle mond) Mmm! Goed saignant. Lekkere stukjes echt vlees!

Agnes begint dan ook maar te eten. Bernard kijkt even op van zijn bord.

Bernard Eh... smakelijk, juffrouw Agnes.

Bernard en Agnes eten.

Bernard (Ineens) Ha! Dit heb ik nog niet!

Bernard dopt een stukje vlees in een sauskommetje en proeft.

Bernard Lekker! Maar juffrouw Agnes! Niet zo serieus kijken. Ik kan daar niet tegen.

Agnes Ach, is dat nu een manier. Dat over en weer geloop.

Bernard Seffens ga ik het vlees halen. Blijft u rustig zitten.

Agnes Voor één keer dat ik iemand ontvang.

Bernard Niets van aantrekken. Alles is zo lekker. Ha, de koks van onze mess zouden dit moeten zien. Ze zouden hier iets kunnen leren. Met hun eeuwige vis!

Agnes U lust geen vis.

Bernard Vis! Ik ga u wat zeggen, het is de Pil die daar achter steekt. U denkt zeker, hij is daar weer met zijn Pil. Maar het is zo. (Op samenzweerdertoon) Eén van de ontelbare dochters van de Pil is getrouwd met een groothandelaar in vis. En wie levert al die tonnen vis op ons Mysterie van het Gezin? Die schoonzoon natuurlijk. Is niet moeilijk. Krijgt de Pil een percentje voor. Ge ziet van hier.

Agnes Dat zou ik niet durven beweren.

Bernard (Fluisterend) Ik heb het gehoord van...

Maar Agnes houdt niet van achterklap: ze heeft respect voor haar chef.

Agnes We mogen toch niet klagen. Voor die zestig frank dat een maaltijd ons kost. Soep, dessert...

Bernard Het is goedkoop, da 's waar. Zestig frank. Nee, nee, dit hier is niet te doen voor die prijs.

Agnes Oh! Ik ga even...

Agnes gaat naar de keuken.

Bernard (Haar naroevend) Maar u drinkt niet, juffrouw Agnes. U drinkt niet!

Bernard drinkt zijn glas leeg en vult bij. Agnes komt uit de keuken met de schaal met de brochetten.

Bernard Ha!

Bernard doet het vlees in de borden en steekt stukjes rauw vlees op de fonduevorken. Bernard lacht.

Agnes Waarom lach je?

Bernard Dit is het plezierige van dit systeem: u moet me telkens verlaten, maar het is nooit voor lang.

Bernard legt een hand op Agnes' schouder. Maar Agnes ontglipt naar de keuken.

Agnes Jaja...

Er is immers grammfoonmuziek hoorbaar, blijkbaar van bij de bovenburen. Bernard kijkt omhoog. Agnes komt uit de keuken. Ze hoort de muziek. Ze blijft stokstijf staan. Ze kijkt omhoog. Totale ergernis.

Bernard Hoort u, juffrouw Agnes? Zoals in een chic restaurant: met een strikje. Tzigane! Iets niet in orde?

Agnes gaat zitten.

Agnes Daar begint het weer. Ze doet het om me te pesten, telkens weer.

Bernard Wie?

Agnes Die vrouw. Die...

Bernard Hier boven?

Agnes Ja.

De muziek neemt in volume toe.

Agnes (Zich hoe langer hoe meer opwindend) Hoort u? Straks gaat ze nog harder. Op een dag... op een dag ga ik naar de politie.

Bernard Zo erg is het toch niet. Muziekje.

Agnes U kent haar niet. Zij zit daar weer met een man. Hoort u? Een schande is het, dat zoiets hier mag wonen. Ze sleept altijd mannen mee naar haar kamer. Nooit dezelfde. Buiten die oude. Die is vaste klant.

Bernard Wat bedoelt u? Dat ze... dat ze niet alleen platen draait met die mannen?

Agnes Excuseer dat ik een vies woord moet gebruiken, maar ze is zoveel als...

Bernard (Iets te gretig) ... een hoer?

Agnes neemt een slokje wijn, nerveus.

Agnes Als u eens wist wat voor dingen ze tegen mij durft te zeggen! Op een keer vroeg ik haar, beleefd, of die muziek niet wat zachter kon. Ze lachte me uit. Heel gemeen. Ze zei dat ik... een eenzame verdorde ouwejongedochter was, die jaloers op haar was. En, nog meer gemene dingen!

Bernard Juffrouw Agnes, u luistert toch niet naar zo 'n praatjes...

Agnes Ik woon alleen, ja. Maar ik leef fatsoenlijk. En ik voel me niet eenzaam. Ik heb er de tijd niet voor. Dit hier, dit vraagt onderhoud.

Bernard Maar natuurlijk, juffrouw Agnes. Niets van aantrekken. Ze is dus een soort hoer. Lichte zeden. Ze ziet ze allemaal graag.

Bernard kan het toch niet laten om met een lichtjes geamuseerde blik naar boven te kijken. De muziek stopt.

Bernard Ha!

Er is opnieuw muziek hoorbaar. Bernard merkt dat Agnes erg nerveus is.

Bernard Wacht, ik regel dit even.

Bernard gaat het televisietoestel aanzetten, erg luid. Als hij de volumeknop gans open draait, doet Agnes angstig teken dat hij het toestel zachter moet zetten. Bernard zet het toestel af. Er is geen muziek meer hoorbaar boven.

Bernard Voilà. Zo moet u dat doen. Hem keihard zetten, dat haar ouwe een beroerte krijgt.

Bernard en Agnes eten verder. Agnes in een plezieriger stemming. Ze is gecharmeerd door het krachtdadig optreden van Bernard. Bernard heft zijn glas in de hoogte.

Bernard Nu lacht u tenminste eens, juffrouw Agnes. Op een lieve dame, die...

Agnes Oh! De brochetten! Hoe zullen die er uit zien?

Agnes verdwijnt snel in de keuken en komt onmiddellijk terug op met de schaal met brochetten. Ze gaat ontgoocheld zitten, het hoofd in de handen. Bernard bedient Agnes en zichzelf, hij kijkt beurtelings naar Agnes en de zwarte stukjes vlees. Hij proeft. Het vlees is duidelijk niet te eten, maar Bernard kauwt verbeterd door. Agnes kijkt op naar Bernard. Bernard houdt op met kauwen en slikt de brokken door.

Bernard Mmm... lekker. Ik heb ze graag goed gebakken.

Agnes U had ze graag saignant. Ze zijn zwart.

Er is opnieuw muziek hoorbaar.

Agnes (Geërgerd) En nu herbegint die ook nog.

Bernard Maar dat is toch niet belangrijk, juffrouw Agnes. Hela, hela. Uw hoofd niet laten hangen. Dat is het toch niet waard. Een brochette die wat zwart is, en dat beetje muziek. En we hebben nog al die lekkere sausjes. En u drinkt niet van de wijn.

Agnes haalt de schouders op.

Bernard En de baccardi's! Zie ze staan bloeien. Ze zijn zo mooi.

Agnes (Opkijkend, onvriendelijk) Het zijn baccara's. Geen baccardi's. Baccardi is drank.

Bernard (Op zijn tenen getrapt) Oh! Baccara's. Goed. Baccara's.

Bernard is beledigd, hij schuift zijn bord wat van zich af, hij schuift zijn stoel achteruit en steekt mokkend een sigaret op.

Agnes (Beledigd) U wil niet dat ik de andere brochetten...? U hebt genoeg?

Bernard Ja, ik, eh...

Agnes Goed. Dan ga ik koffie zetten.

Agnes staat direct op en begeeft zich naar de keuken. Bernard loopt haar na.

Bernard (Verontschuldigend) Juffrouw Agnes, ik...

8 – Keuken

Agnes komt in de keuken en zet koffie. Bernard komt in de deuropening staan.

Bernard Ik...

Agnes (Triest) Ja, ja. Voor één keer dat ik iemand ontvang. Zullen ze lachen op het werk.

Bernard Niets van aantrekken. Met mij zullen ze ook lachen. Zo van: "Enne, voor wanneer is 't, de trouw? We zijn toch gevraagd, hè." Of die nieuwe, Jacques, het zal wel weer gaan van: "Zeg, Eunuch, je had toch geen hulp nodig? Had je mij gevraagd. Altijd bereid om te helpen als je te kort schiet".

Agnes Mijnheer Bernard!

Bernard Ik ken hen, die getrouwde ezels. Met hun opmerkingen! Dat ze zich met hun eigen korsetmadams bemoeien.

Agnes is klaar met het zetten van koffie en begeeft zich naar de woonkamer.

9 – Woonkamer

Agnes komt uit de keuken. Ze passeert Bernard die in de deuropening staat en haar een beetje de weg verspert.

Bernard Ah, lach toch eens, juffrouw Agnes...

Agnes duwt Bernard niet onvriendelijk, maar resoluut opzij en gaat zitten.

Bernard (Opgewekt) ...Kom, drink een glaasje. Wedden dat ik u kan doen lachen.

Agnes ziet er hoe langer hoe triester uit.

Bernard Als ik u kan doen lachen, krijg ik een kusje, zoals een coureur die de koers gewonnen heeft. Goed? Ik ben een beruchte grappenmaker.

Agnes loopt wenend af naar de badkamer. Bernard kijkt haar verwonderd na. Hij is van plan om haar kost wat kost op te beuren. Hij broedt op iets. Hij heeft een idee. Hij gaat snel op zoek naar iets dat diep verborgen is in zijn boekentas.

10 – Keuken

Agnes weent, maar ze vermant zich snel. Ze droogt haar tranen voor een spiegel. Agnes begeeft zich naar de woonkamer.

11 – Woonkamer

Agnes komt uit de keuken. Ze merkt verwonderd op dat Bernard er niet is. Agnes gaat in de richting van de hal.

12 – Hal

Agnes komt uit de woonkamer. Ze merkt dat Bernard niet in de hal is.

13 – Woonkamer

Agnes komt uit de hal en ziet Bernard met een sprong uit de keuken te voorschijn komen. Bernard is vermomd als bultenaar: feestneus, rennerspetje op het hoofd, veegborstel in de hand. Hij heeft een stofjas aan. Op zijn rug heeft hij zich door middel van een kookpot een bult gemaakt. Zijn broekspijpen zijn opgerold.

Bernard (Al dansend en springend, met een neusstem)
Hier is hij dan, de bultenaar
Komt en ziet, mensen altegaar
Ellendig is zijn lot
Hij krijgt niets dan spot
Mannen geven hem een stamp
Vrouwen, oh! dat is een ramp
Want al is hij dan potent
Met hem en is geen vrouw content
Hoe komt dat toch?
Hoe komt dat toch?
Het is de wrede schuld
Van zijn te grote bult.
Hahaha...

Bernard doet nog een paar wilde passen.

Agnes (Streng) Mijnheer Bernard! U hebt me laten schrikken.

Bernard Ik ben een succes, hè. Een bisnummertje?

Agnes (Koeltjes) Nee, dank u.

Bernard Oh... (Dan, berouwvol) Wacht, ik leg alles terug.

Agnes (Koeltjes) Doe ik wel.

Bernard overhandigt Agnes de borstel. Dan doet hij zijn stofjas uit en overhandigt haar de kookpot. Agnes gaat met de borstel en de kookpot af naar de keuken.

14 – Keuken

Agnes zet de borstel op zijn plaats en terwijl ze de kookpot wegzet, gaat ze bezorgd na of hij niet beschadigd is. Agnes gaat naar de woonkamer.

15 – Woonkamer

Agnes komt uit de keuken. Ze bemerkt Bernard die stijf gezeten is in een salonzetel, bijna als een gestraft jongetje. Dan bemerkt Bernard dat hij nog steeds het rennerspetje op heeft. Hij verbergt het snel in zijn boekentas. Hij glimlacht quasibedeest naar Agnes. Agnes gaat moedeloos zitten.

Bernard (Opgewekt) Het is me toch gelukt u te doen lachen. Nummertje dat ik vaak doe op trouwfeesten. Om sfeer te maken, leute.

Agnes (Bijna met afgrijzen) U doet zo 'n dingen op huwelijksfeesten!?

Bernard Ja. Weet u hoe het afloopt met de bultenaar? Wel, hij houdt van een prinses, maar die spot alleen maar met hem, tot blijkt dat zijn bult niet echt is, het is een zak gevuld met goudstukken.

Agnes (Ongeïnteresseerd) Zo!

Bernard Stom verhaal, natuurlijk. Maar een straf slot!

Agnes luistert niet echt. Ze begint de tafel af te ruimen. Bernard staat op.

Bernard Het eindigt zo:
De prinses, zij zag hem zo geren
De reden, dames en heren?
Dit was de oorzaak van haar diep gevoel:
De bult op zijn rug was voor altijd zoek
Ze hield alleen nog van de bult in zijn...?

Agnes (Vol weerzin) Mijnheer Bernard!

Bernard De boerenwijven, die kletsen zich op de dijen om zo 'n grapjes. Maar u bent een dame tenslotte.

Agnes gaat verder met het afruimen van de tafel.

Agnes Dat zijn dus de feesten die u animeert.

Bernard U zou eens met me moeten meegaan. Om er eens uit te zijn. Eens praten met mensen. Leute. Glaasje drinken.

Agnes (Zeer afstandelijk) Ja, ja...

Agnes wil zich naar de keuken begeven met borden etc. Ze heeft haar handen vol. Bernard verspert haar de weg.

Bernard U bent wel iets vergeten.

Agnes Vergeten?

Bernard Ik zou een kusje krijgen, als ik u kon doen lachen... Gewoon, als een coureur, die...

Agnes (Uiterst koel) We zullen dat gekus en dat gecoureur maar even uitstellen.

Agnes gaat naar de keuken. Bernard kijkt haar beteuterd na. Agnes is onmiddellijk terug uit de keuken en gaat de tafel verder afruimen. Er staat niets meer op tafel nu.

Bernard Kan ik helpen?

Agnes Nee, nee. Ik heb koffie. Misschien kunnen we opnieuw gaan zitten.

Agnes wijst met het hoofd in de richting van de salonzetels en gaat naar de keuken.

Bernard Zeker, zeker.

Bernard gaat in de sofa zitten en maakt plaats voor Agnes, door naast zich wat kussens te schikken. Hij kijkt vol verwachting naar de keukendeur. Agnes komt uit de keuken met een dienblad, waarop alles staat voor de koffie, buiten de koffiëkan zelf. Agnes zet haar kopje niet naast dat van Bernard, maar een eind er vandaan: ze is van plan in een aparte zetel plaats te nemen. Bernard is teleurgesteld.

Agnes Wilt u cognac bij de koffie?

Bernard Cognac? Als u het goed vindt, wil ik wel eens proeven van mijn vaders jenever.

Agnes (Verwonderd) Oh! Goed.

Agnes gaat naar de keuken. Bernard legt teleurgesteld de kussens weg. Hij broedt op iets. Hij wil hier hoe dan ook gezelligheid. Hij staat ineens op, neemt de rozen van de kast en plaatst ze op de salontafel. Dan opent hij zijn boekentas en haalt er een lange witte baard uit. Ondeugend glimlachend stopt hij hem in zijn broek. Hij zet een onschuldig gezicht en wacht op Agnes. Agnes komt uit de keuken met de fles jenever, een jeneverglas en koekjes. Ze gaat zitten in een aparte zetel en werpt een verwonderde blik op de rozen.

Bernard Voilà. De baccara's!

Agnes reageert nauwelijks. Bernard kijkt haar sip aan.

Bernard (Ineens) Ik, eh... ik zou even... Het toilet?

Agnes Oh.

Agnes staat op en begeeft zich naar de deur van de badkamer. Bernard is haar gevolgd. Agnes opent de deur. Bernard verdwijnt in de badkamer. Agnes slaakt

een diepe zucht en zet de bloemen terug op de kast. Dan gaat haar aandacht naar de ladder in haar kous. Ze overweegt of ze nog de tijd heeft om een andere panty aan te trekken. Ze besluit het te wagen. Ze neemt een nieuwe panty uit een lade.

16 – Badkamer

Bernard staat voor een spiegel. Naast de spiegel is een rek, waar onder andere een plastic bal op ligt. Bernard doet de witte baard aan. Hij sluipt op een grappige manier naar de woonkamer.

17 – Woonkamer

Bernard komt uit de keuken gesprongen.

Bernard Boe!

Bernard merkt dat Agnes er niet is. Hij sluipt naar de keuken en opent de keukendeur.

Bernard Boe!

Ook hier is Agnes blijkbaar niet. Bernard sluipt naar de slaapkamer. Hij twijfelt een kort moment, klopt dan kort aan en opent vlug de slaapkamerdeur.

Bernard Boe!

Agnes (Off, in slaapkamer. Ze slaakt een gil) Ooooh!!!

Bernard doet rap de deur dicht.

Bernard (Mompelend) Oh, pardon, pardon.

Bernard doet de baard af en gaat snel zitten, schuldbevestigd. Hij schenkt zich een jenever in en drinkt hem in één slok leeg. Hij schenkt zich een tweede jenever in. Hij werpt lange blikken naar de slaapkamer. Agnes komt uit de slaapkamer. Ze is diep geschokt. Ze gaat zitten.

Bernard Pardon, ik...

Agnes (Streng) Zouden we niet eens beginnen aan dat nummertje voor mijnheer Arthur?

Bernard (Vol energie) Ja, ja! Natuurlijk!

Bernard wil opstaan om zijn boekentas te nemen, maar verstart plots.

Bernard (Met een pijnlijke grimas) Ai!

Bernard bevoelt zijn knie.

Agnes Wat is er?

Bernard Ik weet het niet. Soms krijg ik hier een scheut. Ik hoop dat het de meniscus niet is.

Agnes De meniscus?

Bernard Het is al over.

 Bernard buigt, als bij toverslag genezen, door de knieën.

Bernard (Verwonderd om haar onwetendheid) De meniscus? (Fier) Dat is dé ziekte van voetballers.

Agnes Hoezo?

Bernard (Bevoegd) Kijk, een knie is gemaakt om zó te bewegen, een scharnier.

 Bernard buigt door de knieën.

Bernard Wat doet een voetballer nu, een goeie? Die beweegt zo.

 Bernard maakt "twist"-bewegingen.

Bernard Een knie is daarvoor niet gemaakt. Het kraakvles kan scheuren. Is altijd mijn sterk punt geweest, schijnbewegingen. Dat is het mooiste wat er bestaat: een man dribbelen, enfin in het voetbal dan.

 Agnes knikt zo belangstellend mogelijk, maar is meer bekommerd om haar koffie.

Agnes De koffie...

 Agnes begeeft zich in de richting van de keuken. Bernard volgt haar.

Bernard Ja, daar is de Pil niet mee akkoord, natuurlijk...

18 – Keuken

Agnes komt uit de woonkamer en gaat naar de koffiezetmachine. De koffie is klaar. Agnes giet de koffie in een koffiekkan. Ondertussen staat Bernard in de deuropening.

Bernard ... Hij is de coach van de ploeg, de Pil. Hij vindt dat ik te veel dribbel. Hij durft me soms uit de ploeg te zetten. De jonge krachten een kans geven, noemt hij dat. Maar ik zeg u: hij is totaal onbevoegd op gebied van voetbal. Oh, het schijnt dat hij nog bij Daring Brussel gespeeld heeft, in zijn jonge jaren. Kan ik niet zeggen. Pfff! Daring Brussel! In de tijd van Napoleon zeker. De Pil!

(Zich geweldig opwindend) Hij is totaal onbevoegd op gebied van modern voetbal.

Agnes is klaar met de koffie. Met de koffiekkan in de hand wil ze langs de opgewonden Bernard passeren.

Bernard Oh, pardon.

Bernard laat Agnes passeren.

19 – Woonkamer

Agnes komt uit de keuken en plaatst de koffiekkan op de salontafel. Ze gaat zitten en schenkt koffie in. Bernard volgt haar.

Bernard Ik heb nooit bij Daring Brussel gespeeld. Maar ik was de beste van mijn dorp, Knesselare. Speelde in het Katholiek Sportverbond, hoogste afdeling. Niet dat ik zo katholiek ben hoor.

Agnes (Meer bekommerd om de koffie) Zo!

Bernard De ploeg van Knesselare kwam nu eenmaal uit in het Katholiek... Bent u katholiek, misschien?

Agnes 't Is te zeggen...

Bernard In feite ben ik ook wel katholiek, hoor. Hoe zou ik anders op ons Ministerie van Gezin geraakt zijn? Maar ik respecteer ieders opinie. Een God is er wel. Dat wel. Wat denkt u daarover?

Agnes (Nog steeds meer bekommerd om haar rol als gastvrouw, dan geïnteresseerd in Bernards gefilosofeer) Tja. Er zal wel ergens iets zijn. Suiker?

Bernard Ja, één. Zeg ik ook altijd. Zo 'n zaken: het leven, de geboorte, de dood, het heelal, dit zijn zaken... Leg het maar eens uit als... atheïst.

Agnes Melk?

Bernard Ja...

Agnes doet melk in Bernards kopje.

Bernard ... Maar men mag er niet te diep over nadenken. Zo 'n zaken, men kan er zot van worden...

Bernard nipt van zijn koffie.

Bernard ... Goed merk. Filosofen, die worden dikwijls zot. Liever gewoon leven.

Agnes Koekje?

Bernard Ja. Beetje plezier in het leven. Dat telt.

Bernard heeft een koekje genomen en staat op. Hij doet een paar schijnbewegingen.

Agnes (Hoogst verwonderd) Wat doet u?

Bernard Schijnbewegingen. Ziet u? Doen er mij niet veel na. Naar rechts en dan naar links. Kwestie van de tegenstrever op het verkeerde steunbeen te krijgen, zodat hij tegen moeder aarde stuikt.

Agnes U mag hem omver duwen?

Bernard Maar nee. Hij valt vanzelf. Kom eens. Kijk, dat gaat zo.

Agnes staat op. Bernard neemt haar bij de arm en laat haar plaatsnemen naast zich. Agnes is onzeker.

Bernard Niet bang zijn. Ik zal u niet doen vallen. U bent dus een achterspeler. Ik kom opgedreven met de bal...

Bernard doet alsof hij met een bal aan de voet naar Agnes toegaat.

Bernard ... Ik doe alsof ik u rechts zal voorbijlopen. U gaat mee. Maar dan ga ik plots naar links. U wil terugkomen, maar u staat op het verkeerde steunbeen. U valt.

Agnes (Zonder overtuiging) Ja.

Bernard Het is moeilijk uit te leggen, zonder bal. U hebt hier niet ergens een bal?

Agnes Nee.

Bernard Nee? Ik heb er een gezien in de badkamer.

Agnes Oh, van mijn neefjes misschien.

Bernard Voor de dag ermee!

Bernard duwt Agnes zachtjes in de richting van de badkamer.

Agnes Maar u gaat toch niet echt beginnen voetballen, hier?

Agnes gaat af in de badkamer.

Bernard (Roepend) Uw servies zal heel blijven. Wees gerust.

Bernard doet zijn jasje uit. Agnes komt uit de badkamer, met de bal.

Agnes Mijnheer Bernard toch.

Bernard keurt de bal.

Bernard Is maar een slonzig geval, zeg. Enfin, schijnbeweging! Ik doe het vertraagd, u bent een beginner tenslotte. U staat daar. Ik kom opgedreven met de bal...

Bernard maakt een vertraagde schijnbeweging en "passeert" Agnes. Er zijn nogal wat lijfelijke contacten.

Bernard Voilà. Normaal bent u gevallen, nu.

Bernard neemt Agnes opnieuw bij de arm. Agnes vindt dat er nu genoeg lichamelijke contacten geweest zijn en gaat zitten.

Agnes Een mens zou moe worden van al dat voetbal.

Bernard Voetbal! Dat is mijn lang leven...De sfeer na de match. Al de spelers verzameld rond de toog. En maar getrakteerd worden door de supporters. En de commentaren: de arbiter was omgekocht, we hadden eerst tegen wind moeten spelen. Tja...

Bernard bekijkt de bal verliefd. Hij laat de bal op de voet botsen.

Bernard Daar was ik ook altijd sterk in, zie.

Bernard tracht de bal met de voet in de lucht te houden, zonder dat hij de grond raakt. Het mislukt.

Bernard Verdomme.

Bernard probeert het nog eens. Hij windt zich op. Het mislukt telkens opnieuw.

Agnes Kalmaan, mijnheer Bernard. Dit is hier geen voetbalveld.

Bernard Dit is ook geen bal, eerder een slappe theemuts.

Bernard probeert het nog eens met de bal.

Bernard Ik kon doorgaan tot 100 vroeger.

Men hoort plots het geluid van kleren die scheuren. Bernard staat stil. Hij bekijkt zijn broek en merkt dat de naad losgekomen is, ter hoogte van zijn dij. Hij bedekt de scheur met zijn handen. Hij weet niet wat gedaan.

Agnes Heeft u zich weer pijn gedaan?

Bernard Nee, nee.

Agnes Mijnheer Bernard?

Bernard Eh, er is een ongelukje gebeurd. Mijn broek is gescheurd.

Agnes begint geamuseerd te lachen. Bernard onderzoekt diskreet en bloedernstig de scheur.

Bernard Het is de naad, die losgekomen is. Hebt u soms naald en draad? Ik moet dit toch even herstellen.

Agnes Maar dat is toch echt vrouwenwerk, mijnheer Bernard.

Bernard Een goeie soldaat kan zijn plan trekken. Ik zit thuis toch ook zonder vrouw.

Agnes Nee, nee. Ik doe het wel.

Bernard Dan moet ik mijn broek uitdoen.

Agnes Dat gaat niet, natuurlijk.

Bernard Natuurlijk niet. (Idee) Ik kan in de badkamer gaan, ik geef u, door een kier, de broek aan, en ik blijf in de badkamer, tot...

Agnes (Simultaan) Of u zou hier kunnen blijven. Ik ga naar de keuken. Dan geeft u mij de broek aan, daarna...

Bernard Nee.

Agnes Nee.

Bernard (Ineens) Hebt u geen peignoir?

Agnes Ja? In de badkamer.

Bernard Vooruit! Mijnheer Bernard trekt de peignoir aan van juffrouw Agnes.

Bernard verdwijnt in de badkamer. Agnes kijkt hem verwonderd na, maar dan legt ze glimlachend haar naaigerief klaar. Ze steekt de staande lamp aan. Bernard komt uit de badkamer. Hij doet erg bedremmeld en ziet er lachwekkend uit in de peignoir van Agnes. Hij overhandigt Agnes de broek. Er is opnieuw muziek hoorbaar van bij de bovenbuur: "Strangers in the Night", gezongen door Frank Sinatra. Agnes kijkt even op, maar schenkt er verder geen aandacht aan. Agnes zet haar bril op en onderzoekt de scheur in de broek.

Agnes (Rustig) U hebt gelijk. Het is maar de naad.

Agnes begint de broek te herstellen.

Bernard Ze worden niet meer gemaakt zoals vroeger, de broeken. Haha, ben ik tenminste deftig nu. U neemt allicht geen aanstoot aan een stukje voetbalknie.

Agnes glimlacht lief. Ze concentreert zich op het naaiwerk. Er heerst een veranderde sfeer nu. Agnes ziet er ineens veel knapper uit, meer ontspannen. De bril staat haar. Het licht van de staande lamp flatteert haar. Zij is zo rustig nu. Bernard wordt getroffen door de huiselijke sfeer die nu heerst. Zijn joviaal, onhandig bravoure maakt plaats voor sentiment, waarin hij zich laat verzinken door sterk door te drinken. Hij kijkt vertederd naar Agnes. Agnes beseft ineens dat Bernard voor het eerst een poosje zwijgt. Ze kijkt in zijn richting. Kort, vriendelijk glimlachje.

Bernard Dat bedoel ik altijd, zie. Mijn vrienden van het voetbal, die zijn bijna allemaal getrouwd. En in het café, na de match, zitten ze altijd te klagen dat ze zo rap naar huis moeten van hun vrouwen.

Agnes Is dat zo?

Bernard Ja. Het is altijd van: Bernard, jongen, ge hebt gelijk dat ge niet wilt trouwen. Trouwen, dat is uw vrijheid prijsgeven. Maar ik weet heel zeker: ze zijn zo content dat ze getrouwd zijn. Akkoord, er zal wel eens een kibbelpartij zijn. Maar er is toch altijd een vrouw in huis.

Bernard drinkt jenever.

Agnes (Zonder op te kijken) Er zijn veel huwelijken waar het slecht gaat.

Bernard Zo 'n huiselijke sfeer, zoals hier nu, dat is met geen geld te koop. Als een buitenstaander ons nu zag, zou hij kunnen denken dat wij een koppel zijn, dat al jaren getrouwd is en het goed met elkaar stelt. U bent helemaal anders dan op het werk. Zo vredig, zo...

Agnes (Lief) Anders? Natuurlijk. Ik zie me de broeken van de bedienden al herstellen, op kantoor.

Bernard glimlacht. Stilte. Bernard drinkt een slok en kijkt vertederd naar Agnes.

Bernard Gaat het?

Agnes Ja. Dit is geen haute couture, mijnheer Bernard.

Bernard Mijnheer Bernard! Zouden we niet beter Bernard en Agnes zeggen. Zonder dat gemijnheer en gejuffrouw.

Agnes Als u dat wil, eh... Bernard.

Bernard Goed. Agnes. Haha. Alleen vanavond, hoor. Morgen, op het werk, is het weer juffrouw Agnes. Zie dat ze beginnen te roddelen.

Bernard staat ineens op.

Bernard Agnes!

Agnes kijkt verwonderd op.

Bernard Sta me toe, u vindt me misschien overdreven, maar sta toe dat ik een dronk uitbreng op een lieve dame, op een mooie avond. Agnes!

Bernard drinkt zijn glas in één slok leeg. Hij schenkt zich opnieuw in.

Agnes (Bezorgd) U drinkt zoveel, Bernard.

Er is geen muziek meer hoorbaar.

Bernard Ik drink wel eens, ja. Weten ze niet op 't bureau, hè. Niets weten ze van elkaar op 't bureau. Wel wie een nieuwe auto heeft of waar ze op vakantie gaan. Van Agnes Vermeulen weet ook niemand iets. Hoe ze leeft, hoe ze haar tijd doorbrengt...

Agnes (Rustig) Hoe ik leef? Heel gewoon.

Bernard Hoe is dat dan, heel gewoon?

Agnes Oh. Ik kom thuis van het werk. Ik maak de kamer netjes. Eten klaarmaken. Nog een werkje doen. Naar de televisie kijken. En de zondag komt er soms familie op bezoek. Mijn broers of mijn zuster. Met de kinderen. En met verlof ben ik soms bij mijn oudste broer, hij heeft een dokterspraktijk in Oostende. Ik leef gewoon, zoals iedereen. Ziezo.

Agnes zet haar bril af en overhandigt Bernard de broek.

Bernard Welbedankt, Agnes. (Ondeugend) Er zijn er niet veel op 't bureau die kunnen zeggen dat juffrouw Agnes hun broek genaaid heeft.

Agnes (Onwennig lachje) U kunt hem weer aantrekken.

Bernard Ja.

Bernard gaat af naar de badkamer. Agnes bergt haar naaigerief weg. Ze gaat naar de salontafel en neemt de fles jenever op. Ze overweegt of ze de fles zal wegzetten, maar laat ze tenslotte staan. Bernard komt op uit de keuken, hij gaat zitten en schenkt zich onmiddellijk in.

Agnes (Niet onvriendelijk) Ik vind toch dat u te veel drinkt, Bernard.

Bernard (Reeds wat dronken. Luchtig) Op de trein weigeren ze u niet hoor, als ge een glaasje op hebt.

Agnes Hoe laat is uw trein?

Bernard Rond tien uur.

Agnes Er is niet zoveel tijd meer. We hebben nog niets gedaan aan het feestje voor mijnheer Arthur. Hoe...?

Bernard (Opspringend, zwaaiend met de armen) Ah! Nummertjes, toneeltjes, moppen. Daar is hij een as in, nonkel Bernard. Het wordt een super-de luxe-galavoorstelling.

Er is opnieuw muziek hoorbaar boven. Een tango.

Bernard (In de richting van het plafond) Hela! Hela! Madam van lichte zeden daarboven. Stop die jukebox even! Want Agnes en Bernard moeten zich concentreren nu. Ze moeten een toneeltje instuderen.

Agnes Niet zo hard, mijnheer Bernard...

Bernard nodig. (Agnes onderbrekend) We beginnen er aan. We hebben een hoofdkussen

Agnes Een hoofdkussen?

Bernard Ja!

Agnes is overbluft door de kordate bevelen van Bernard en gaat naar de slaapkamer.

Bernard (In de richting van het plafond. Luid) Beetje rustig hè, daarboven. U weet zeker niet wie hier een show gaat verkopen? De grote entertainer Bernard Pieters!

Agnes komt uit de slaapkamer met het hoofdkussen.

Agnes Mijnheer Bernard! Stil toch. Alstublieft.

Bernard grijpt het hoofdkussen beet.

Bernard (Dronken. Bevelend) Een schuurborstel, een dweil en een emmer.

Agnes Goed, goed.

Agnes verwijdert zich. Bernard danst op het ritme van de tango, met zijn wang tegen het hoofdkussen. Agnes komt naast Bernard staan, met een dweil en een emmer. Bernard sleept Agnes mee in een wilde tango. Agnes duwt Bernard geërgerd van zich af.

Bernard We beginnen eraan!

Bernard neemt een slok jenever.

Agnes Mijnheer Bernard!

Bernard Bernard!

Agnes Bernard, ik... ik voel me verplicht u te vragen...

Bernard ... om niet meer te drinken. U hebt gelijk. Ik zet dit vuurwater direct aan de kant.

Bernard drinkt zijn glas tot op de bodem leeg.

Bernard Ziezo!

Bernard neemt zijn boekentas en plaatst ze op tafel. Hij struikelt onderweg.

Agnes Wilt u niet eerst wat koffie, alvorens we...

Bernard Koffie! U denkt zeker dat ik dronken ben? Omdat ik me een beetje laat gaan? Zo rap ben ik niet dronken. U kent me niet. Mooi! Hebt u alles?

Bernard haalt allerlei spullen uit zijn tas: de feestneus, de stofjas, een keukenschort, het rennerspetje en een braadpan waaraan een touw bevestigd is. Hij kleedt zich snel aan: hij doet de stofjas aan, zet het rennerspetje en de feestneus op en rolt zijn broekspijpen omhoog. Ondertussen:

Bernard Ze hebben zo 'n succes op de trouwfeesten, de toneeltjes van nonkel Bernard. Vooral bij de getrouwde vrouwen. Omdat hij altijd bereid is een straf mondje te zeveren met hen. Denken ze een moment dat ze weer een jong meisje zijn.

Er weerklinkt een tweede tango boven, luider nu.

Bernard Ah nee, op die manier kan ik niet serieus werken. Ik ga eens korte metten maken met die stoorzender zie.

Bernard grijpt de schuurborstel, springt op een stoel en stoot met de borstel tegen het plafond.

Agnes Niet doen! Bernard! Mijn plafond!

Agnes schudt aan de stoel. Bernard doet alsof hij valt en grijpt Agnes vast. Agnes geeft hem een klap in het gelaat. Bernard is er niet eens door geschrokken, dronken als hij is. Hij raast maar door.

Bernard Ssst! De burens! Wat moeten de burens hiervan denken!

Er is geen muziek meer hoorbaar nu. Bernard duwt Agnes de emmer en de schuurborstel in de handen. Hij helpt haar het keukenschort aandoen en hangt het touw met de braadpan om haar hals.

Agnes Mijnheer Bernard. Is dit echt nodig voor het toneeltje?

Bernard Het is nodig. Functionele rekvisieten noemen ze dat in mijn toneelgroep. Het wordt allemaal duidelijk als u mijn tekst hoort. Oh, het voornaamste vergeten we.

Bernard neemt het hoofdkussen en wil het onder het schort van Agnes duwen.

Agnes Wat doet u?

Bernard U bent weeral in verwachting. U speelt de vrouw van de Pil.

Agnes (Beslist) Nee, dat doe ik niet.

Bernard Dan niet.

Bernard werpt het hoofdkussen weg en neemt een slok jenever.

Agnes (Indringend) En u moet ophouden met drinken.

Bernard Het hoort bij het spel. Ik moet de tekst toch volgen. OK?
Silence. On tourne!

Dit is mijnheer Trioen
Hij gaat nu met pensioen
Had hij allang moeten doen
Wij hebben hem niet meer van doen.

Bij 't Mysterie van Gezin was hij een baas
De arme dwaas
Hij werkte er veertig jaar
De onnozelaar.

Zeggen wij santé
Op zo een cadé
Van één twee drie
Dit is geen pipi.

Bernard drinkt van de jeneverfles.

Zeggen wij santé
Op zo een cadé
Van één twee drie
Dit is geen pipi.

Bernard drinkt van de jeneverfles.

Agnes (Smekend) Niet zoveel drinken...

Bernard Dat hoort er bij... zoals het kieke bij het ei. Haha...

Bernard neemt nog een slok.

Agnes Mijnheer Bernard!

Bernard Silence. On tourne!

Op ons Mysterie van Gezin voorwaar
Was hij een exemplair exemplaar
Want zelf stichtte hij devoot
Een gezin waar acht maal een kind uit sproot.

Vijf meisjes en drie knapen
Daar staan wij van te gapen
Maar nu gaat onze Pil al met pensioen
Hij zal het wat kalmer aan moeten doen.

Zeggen wij santé
Op zo een cadé
Van één twee drie
Dit is geen pipi.

Bernard drinkt van de jeneverfles.

Agnes Mijnheer Bernard! Dat kunt u niet doen. Het is gemeen.

Bernard Het is nog niet gedaan.

Maar al is dit het feest van de Pil
Zijn dame feliciteren is onze wil
Want terwijl hij op 't bureau dictator speelt
Is zij 't die thuis de sloor verbeeldt.

Bernard probeert Agnes de handelingen te laten verrichten die zijn tekst moeten illustreren. Agnes is zeer onwillig.

Dweilen en schuren
Alle dagen, vele uren
Het braden van koteletten
Het kuisen van toiletten
Luiers wassen
Kinderen doen plassen
Het lessen van hun dorst
Het geven van de borst
En 's avonds met de Pil in bed
Hopla! Er is weeral pret!
Hahaha...

Agnes Gemeen...

Bernard Met het publiek er bij, is het heel grappig. Succes verzekerd. Even hernemen.
Uw handelingen moeten mijn tekst illustreren. (Erg verward nu)

Want terwijl hij op 't bureau dictator speelt
Is zij 't die thuis de echte sloor verbeeldt
Dweilen en schuren
Alle dagen, vele uren...

Bernard tracht Agnes de juiste bewegingen te doen maken. Agnes doet niet mee. Ze gaat een paar stappen opzij en doet haar "kostuum" af. Bernard gaat dan maar alleen door. Hij doet de bewegingen zelf. Hij is dronken en gaat fel te keer, hoe langer hoe onduidelijker sprekend.

Het braden van koteletten
Het kuisen van toiletten
Luiers wassen
Kinderen doen plassen
Het lessen van hun dorst
Het geven van de borst
En 's avonds met de Pil in bed
Hopla...

Bernard krimpt plots ineen. Hij voelt zich onwel. Bernard haast zich naar de badkamer, de hand voor de mond houdend. Agnes staat er een moment perplex van. Dan gaat ze naar de badkamer. Ze opent de deur.

20 – Badkamer

Agnes ziet Bernard braken. Agnes doet rap de deur dicht.

21 – Woonkamer

Agnes gaat onthutst een paar stappen achteruit. Ze botst tegen de kast waar de rozen op staan. Ze bekijkt de rozen van dichtbij. Een kaartje waarop geschreven staat "Voor Juffrouw Agnes. Van Mijnheer Bernard" is duidelijk zichtbaar.

22 – Woonkamer

Een half uur later. Bernard en Agnes zijn gezeten op de sofa. Bernard slurpt gulzig koffie. Hij is al wat hersteld van zijn dronkenschap. Hij heeft blijkbaar zijn hoofd goed nat gemaakt, zijn haar is nog nat.

Agnes (Nogal streng) Voelt u zich al beter?

Bernard (Totale verwondering) Natuurlijk. Ik voel me kiplekker. Met mij is alles in orde.

Agnes Is er nu nog een trein?

Bernard De laatste. De laatste haal ik nog. Tijd genoeg.

Bernard wil zich koffie inschenken, maar bij het opnemen van de koffiekkan merkt hij dat ze zo goed als leeg is. Hij plaatst de koffiekkan dan maar terug op het tafeltje.

Agnes Ik zet nog wat koffie.

Bernard Voor mij hoeft het niet, hoor. Niet voor mij. (Ineens) Agnes, ik bezorg u zo 'n last.

Agnes Na al die wijn en jenever, het moest er wel van komen.

Bernard Ik...

Agnes Zoveel drinken! En zo staan springen en voetballen direct na het eten. En u staan opwinden tijdens dat "toneeltje". Het kan niet goed zijn.

Bernard (Hevig hoofdschuddend) Er moet me iets misvallen zijn.

Agnes Oh! Bedankt!

Bernard Nee, nee. Zo bedoel ik het niet. Het eten was goed. Gezond eten. Maar... soms heb ik wat last van de maag. Dat is het, zenuwen.

Agnes Last van de maag? Ja, dat kan vervelend zijn.

Bernard Niets ergs, hoor. Ik ben geen maaglijder. Soms een steekje, dat is al.

Agnes begeeft zich reeds in de richting van de badkamer.

Agnes (Bevoegd) Dan moet u Maalox nemen. Of Alcasidine. Tagamet is voor ernstige maagzweren.

Agnes gaat af in de badkamer. Bernard giet snel de koffiekkan leeg in zijn kopje, daarna ook de rest van de melk. Hij drinkt gulzig. Agnes komt uit de keuken met een glas water en een pil.

Agnes Hier. Neem er maar eentje. Eentje is voldoende. Gewoon kauwen.

Bernard U lijkt wel een dokter. Nog medische studies gedaan?

Bernard kauwt op het pilletje.

Agnes Ik ken dit soort dingen. Ik krijg veel van mijn broer. Krijgt hij gratis van de firma's.

Bernard drinkt wat water en doet alsof hij wacht op de uitwerking van het medicament. Dan springt hij recht en maakt een sprongetje.

Bernard Voilà! Bernard neemt de pil, en hij voelt zich op slag stukken beter.

Agnes Met pillen moet men opletten. Pillen zijn goed voor de autosuggestie, zegt mijn broer altijd. Vooral bij vrijgezellen. Die hebben altijd ergens pijn. Dat bestaat, weet u, typische vrijgezellenkwaaltjes. De maag bijvoorbeeld. Zenuwen. Spijsvertering.

Bernard Slapeloosheid. Hebt u nooit last van slapeloosheid? U eenzaam voelen, niet kunnen inslapen?

Agnes Dat is toch geen ziekte, eens slecht slapen. Als het mij overkomt, dan neem ik een slaappil.

Bernard Dat is niet goed. Puur chemiek. Ik heb een beter systeem. Als ik niet kan slapen, pak ik een paar stevige borrels.

Agnes Ja, borrels en drank. U hebt daarnet gezien wat er komt van al dat drinken. Ik ga maar eens wat koffie zetten. Is beter dan al die alcohol. Vooral op onze leeftijd. U zou zich wat meer moeten verzorgen. Al dat druk gedoe over schijnbewegingen, nog voetballen zoals de jonge kerels, drinken na de wedstrijd...

Agnes gaat af in de keuken. Bernard kijkt haar mokkend na. Hij bemerkt de bal, neemt hem op, bekijkt hem vertederd. Agnes komt uit de keuken. Bernard legt de bal snel opzij, als betrapt.

Bernard Agnes, ik meen het echt. Ik ben zo beschaamd dat ik u zo 'n last heb bezorgd. Maar nu voel ik me beter, hoor. Zo fris als een hoentje.

Agnes Oh ja?

Bernard Is toch normaal. Als men kan braken, is men het kwijt. Heeft men er geen last meer van.

Agnes (Moet dit even verwerken) Ja, ja... Laten we nu maar rap dat feestje regelen. Uw laatste trein...

Bernard Goed. Goed.

Bernard neemt zijn boekentas. Hij zet zijn bril op.

Bernard We moeten het dus nog hebben over de schuimwijn, en de rest... Het toneeltje, daar trek ik wel mijn plan mee, dat zal wel loslopen.

Agnes Eh... Bernard.

Bernard doorbladert druk zijn papieren.

Bernard Ja?

Agnes Eh... dat toneeltje, daar wil ik iets over zeggen.

Bernard Zeg maar.

Agnes (Al haar moed verzamelend) Het zal niet doorgaan.
(Korte pauze) Het toneeltje, het zal niet doorgaan.

 Bernard kijkt op van zijn papieren. Hij zet zijn bril af.

Bernard Wat bedoelt u?

Agnes (Zo geduldig mogelijk uitleggend) Dat is toch duidelijk. Dat u hier zoiets doet, omdat u een pintje op hebt, goed. Maar zoiets buitenissigs, dat kunt u niet doen midden de collega's.

Bernard Ah nee?

Agnes Ik zeg niet dat het slecht gemaakt was, uw toneeltje. Het rijmde, maar voor de rest! Zo 'n plat gedoe, dat soort humor. Zoals met het hoofdkussen! Bernard, neem me niet kwalijk, maar zoiets vind ik smaakloos.

Bernard Smaakloos. Het is de eerste keer dat ik zoiets hoor.

Agnes Ik zeg niet dat het onverdienstelijk was.

Bernard Ze hebben altijd veel bijval, mijn toneeltjes.

Agnes Daar twijfel ik niet aan. Zoals u zei, op één of ander boerenfeest, ja, daar misschien... Ik ga zelf een toespraakje maken voor mijnheer Arthur. Dan lees ik het wel voor. Of u mag het ook voorlezen.

Bernard Dank u.

Agnes Ik wist dat u het zou begrijpen. Nu u wat nuchterder bent... Wilt u mijn toespraak dan voorlezen op het feest?

Bernard (Diep beledigd) Voorlezen? Ja, natuurlijk.

Agnes Ik bezorg u vrijdag de tekst. Goed?

Bernard De tekst. Vrijdag. Goed.

 Bernard staat erbij als een martelaar. Agnes beseft dat ze hem diep heeft beledigd.

Bernard Mag ik dan mijn mantel alstublieft?

Agnes Maar...

Bernard Mijn trein...

 Agnes gaat aarzelend naar de hal.

23 – Hal

Agnes neemt de jas en hoed van Bernard, maar dan blijft ze staan. Vanuit de hal bekijkt ze de pruilende Bernard in de woonkamer. Agnes heeft wroeging. Ze hangt de mantel en hoed terug aan de kapstok.

24 – Woonkamer

Agnes komt uit de hal.

Agnes (Vergoelijkend) Bernard...

Bernard Alles is geregeld. Ik stap op. Mijn mantel...

Agnes (Beslist) Nee! Ik heb u beledigd.

Bernard Het rijmt, dat is alles. Smaakloos. Ik ben een lompe boer van de buiten.

Agnes Zo heb ik het niet bedoeld. Wie weet hoeveel tijd het u gekost heeft om die tekst samen te stellen. Ouwe zeurkous die ik soms ben.

Agnes legt aarzelend haar hand op de arm van Bernard.

Agnes Kijk...

Bernard kijkt Agnes verwonderd aan.

Agnes ... Wat denk je van nog een kopje koffie met een glaasje cognac?

Bernard (Na een korte aarzeling) Drinkt u er dan eentje mee?

Agnes Ja.

Bernard (Met groot enthousiasme) Akkoord. Koffie en cognac! Voor de dag ermee!

Agnes Zorgt u voor de cognac? Ik zorg voor de koffie.

Agnes doet de deur van een kast open, waarin een fles cognac en glazen staan.

Agnes Voor mij een bodempje.

Agnes gaat af in de keuken. Bernard neemt de fles cognac en de glazen uit de kast. Hij vergeet zelfs de onderleggertjes niet. Hij schenkt cognac in de glazen. Dan gaat hij zitten, in de sofa. Agnes komt uit de keuken met een dienblad met alles erop voor de koffie. Agnes schenkt koffie in. Ze lacht Bernard schuchter toe.

Agnes U bent me er toch eentje, Bernard. Net mijn vader zaliger.

Bernard Hoezo?

Agnes Zoals u daar stond te pruilen. Ze kwamen goed overeen, mijn ouders. Maar als ze toch eens ruzie hadden, dan duurde het nooit lang. Mijn vader zette dan zo 'n triest gezicht, net zo lang tot mijn moeder medelijden kreeg. Zij maakte het dan goed. Hij was zo 'n lieve man, ik heb hem nooit de stem weten verheffen...

Agnes kijkt vertederd naar de foto van haar vader op het televisietoestel.

Bernard Is dat uw vader?

Agnes Ja...

Bernard (Nalatend een compliment te maken) Ja, ja...

Agnes Oh, toen was hij al ziek. U had hem moeten zien, toen ik een klein meisje was.

Bernard Hebt u daar foto's van, van toen u een klein meisje was?

Agnes Ja...

Bernard Alstublieft, Agnes. Ik mag ze eens zien, hè.

Agnes Het zijn familiefoto's. U kent dat. Niets speciaals.

Bernard Toe...

Agnes Ik wil wel.

Agnes gaat naar een kast en neemt het fotoalbum. Bernard drinkt cognac.

Bernard U hebt nog niet gedronken van uw bodempje, Agnes. U had het beloofd.

Agnes gaat zitten, het album op de schoot.

Agnes Ik heb ze chronologisch gerangschikt.

Bernard We kijken samen, hè. U geeft de uitleg.

Bernard gaat dicht naast Agnes zitten. Ze bekijken de foto's. De eerste foto toont een naakte baby op een schapevel.

Bernard Bent u dat?

Agnes knikt.

Bernard Het prille begin. Agnesje op het schapevel. (Ondeugend) Het kontje bloot.

Agnes Ik zei het al, de klassieke foto's.
Bernard bladert verder.

Bernard Mmm... dit zijn uw ouders dan.

Agnes Ja.

Bernard Broertjes en zusters.

Agnes Drie broers, twee zusters.

Bernard Eerste communie. Lief. Zeer lief.
Bernard bladert snel door, tot hij vindt wat hij zoekt.

Bernard Een jaar of zestien.

Agnes Ja.

Bernard Het jonge, aankomende meisje. Mmm... Knap was u toen wel. Ik bedoel: toen al. Wat is dit?

Agnes Oh. Op de danscursus. Mijn partner en ik.

Bernard Hij drukt u wel stevig tegen zich aan, moet ik zeggen. En dit?

Agnes Mijn jongste broer en ik.

Bernard Ik dacht al: Agnes met haar eerste liefje. Wat is dit?

Agnes Op het trouwfeest van mijn jongste zus.
Bernard bladert verder.

Bernard Ja, ja. Allemaal trouwfeesten. Zeg, er wordt hier nogal getrouwd!

Agnes Ja...

Bernard Haha, bompa en bomma met de kleinkinderen.

Agnes De kinderen van Jozef, de oudste.

Bernard Woeps! Hier zijn er al twee bij.

Agnes Elsje en Jantje. Van Omer.

Bernard Dit moet recent zijn. Agnes, tante Agnes lachend tussen de neefjes en nichtjes.

Agnes Dat was in Oostende, vorige zomer.

Alle foto's zijn bekeken. Bernard klapt het fotoalbum dicht.

Bernard Voilà. Ja, ja, de klassieke familiefoto's. Eerst de foto op het schapevelletje. Dan de zusjes erbij, en de broertjes. Dan de mannen en de vrouwen van de zusters en de broers erbij. De neefjes en de nichtjes. De ouders die wegvallen. En wie blijft alleen tussen al die benden volk? De suikeroom en de suikertante. Die blijven vrijgezel.

Agnes bladert in het album, in gedachten verzonken. Ze luistert nauwelijks naar Bernard.

Bernard Hoe komt dat toch, dat iemand vrijgezel blijft? Het is toch raar. Hoe wordt men dat, vrijgezel? Als men twintig is, gelooft men nooit dat men alleen zal blijven. Maar misschien begint het dan al?

Agnes U praat erover als over een ziekte.

Bernard Men komt de danszaal binnen, stoere jonge knaap, en men ziet al die knappe jonge meiden. Men zou wel met ze willen dansen, een beetje aanpappen. Maar eerst rap wat moed indrinken aan de bar. Goed. Nog eentje. En nog eentje. Straks ga ik die knappe blonde vragen voor een tango. Maar na een tijd heeft men zich zodanig veel moed ingeschonken, dat de zaal sluit, de knappe meiden zijn al veroverd door anderen, er rest u alleen een zwaar hoofd van al dat bier. Zo zal het wel gegaan zijn, moed indrinkend aan de bar. Zo passeren de jaren...

Bernard merkt dat Agnes niet echt luistert. Ze is in het album aan het bladeren.

Bernard (Lief) Agnes...

Agnes Ja?

Bernard Wat ik niet gezien heb, zijn foto's van... één of andere vroegere verloofde of zo.

Agnes Vroegere verloofde?

Bernard U hebt toch ergens wel een fotootje van een oud lief?

Agnes Ik weet het niet.

Bernard Hoezo?

Agnes Wel, misschien dit hier.

Agnes slaat het fotoalbum open en wijst een foto aan.

Bernard Die? Die was uw danspartner, zei u. Was u verloofd met hem?

Agnes Ik weet het niet.

Bernard U weet het niet!

Agnes Hij was mijn vaste partner op de danscursus. Albert noemde hij. Hij kwam me altijd afhalen thuis.

Bernard Hij kwam aan huis.

Agnes Ja. Thuis dachten ze dat het iets ging worden tussen ons.

Bernard En u, u was verliefd op hem?

Agnes Iedereen zei dat wij een knap koppeltje waren.

Bernard Wel? En dan?

Agnes Niets... Op een dag stond ik zonder partner op de cursus. Zo ineens. Hij zou gaan trouwen met een andere, een zekere Brigitte. Ze was in verwachting van hem. Toen ben ik gestopt met die danscursus.

Bernard Oh...

Agnes (Na een gênante stilte) Maar zeg eens, Bernard. Hoe zit het met uw verloofdes?

Bernard Mijn verloofdes?

Agnes (Speels aandringend) Hebt u geen foto bij van een vroeger lief?

Bernard Ik weet het niet.

Agnes Ah! U weet het ook niet.

Bernard haalt aarzelend zijn portefeuille boven. Hij zoekt naar foto's.

Bernard (Ineens) Ik toon het voor nog een cognacje.

Agnes Akkoord.

Agnes schenkt Bernard in.

Bernard Hier!

Bernard reikt Agnes een foto aan.

Agnes Maar...

Bernard Haha, dat is mijn vader.

Agnes Het is uw verloofde die ik wil zien.

Bernard stopt de foto terug in zijn portefeuille.

Bernard Pfff! Verloofde! Hier!

Bernard overhandigt Agnes met een bruusk gebaar een foto. Agnes bekijkt de foto, die een vrouw voorstelt in bikini.

Agnes In bikini...

Bernard Ja, heb ik zelf genomen, die foto.

Agnes Ze is zo jong. Is zij uw... verloofde?

Bernard haalt de schouders op.

Bernard Het is onze buurvrouw... Ik... Het is niet makkelijk uit te leggen.

Agnes Ik wil niet indiscreet zijn.

Bernard Ik heb een paar keer met haar te doen gehad, haar man doet de travaux, wegeniswerken, hij is soms een hele week van huis. Soms kan ze me zo uitdagen, in haar bikini! Dan roept ze me bij zich, door de haag. Om me te vernederen. En als haar man weer thuis is, loopt ze te pronken naast hem, dan kent ze mee niet meer, de hoer!

Bernard zit er triest en verbitterd bij. Agnes staart voor zich uit. Tenslotte kijkt Bernard Agnes aan.

Bernard (Zacht) Agnes...

Bernard tracht Agnes te omhelzen, onhandig, overhaast, te brutaal. Agnes schrikt op. Ze probeert zich uit de omhelzing los te maken. Bernard zet door, verbeterd.

Bernard Agnes...

Agnes verweert zich hevig. Ze slaagt er in te ontkomen, en valt daarbij op de grond. Agnes krabbelt recht. Bernard blijft beschaamd in de sofa zitten. Hij durft niet op te kijken. Pijnlijke stilte.

Bernard Ik wou u geen kwaad doen... Een mens denkt... Een mens... Ik was mezelf niet meer.

Agnes (Na een poos. Trillend van emotie) Ik kan er niets aan doen. Ik ben zo. Ik ben zo.

Bernard (Na een poos. Zacht) Mijn trein...

Agnes gaat af naar de hal. Bernard volgt haar, met zijn boekentas in de hand.

25 – Hal

Agnes reikt Bernard zijn mantel aan. Ze ontwijken elkaars blik. Bernard doet zijn mantel aan en zet zijn hoed op. Bernard reikt Agnes ineens de hand.

Bernard Ik bedoelde het goed. Vergeef me, juffrouw Agnes.

Agnes opent de deur naar de trappenhal voor Bernard. In de deuropening draait Bernard zich om.

Bernard (Zo moedig mogelijk glimlachend) Tot morgen dan, in het bureau. Morgen zijn we het vergeten. Dan begint een nieuwe werkdag.

Bernard verdwijnt naar de trappenhal. Agnes doet de deur dicht.

26 – Trappenhal

Bernard daalt, in gedachten verzonken, de trappen af. Bernard begeeft zich naar buiten.

27 – Woonkamer

Agnes komt, in gedachten verzonken, uit de hal. Ze gaat zitten, op de sofa. Ze schenkt zich een cognac in, maar drinkt er niet van. Ze staart voor zich uit. Dan begint ze zacht te huilen. Het huilen gaat crescendo.
